

Χριστουγεννιάτικο Παραμύθι

Οι περιπέτειες του Άγιου Βασίλη

Ίριδα Ολυπίσιου και Σοφία Σιάγκουρη

Μια φορά κι έναν καιρό ο Άγιος Βασίλης και η Αγιοβασιλίνα έκαναν ένα μικρό κοριτσάκι. Το κοριτσάκι είχε ένα σημάδι στο χέρι, το οποίο το είχε όλη η οικογένεια του Άγιου Βασίλη.

Όμως, δυστυχώς, δεν μπόρεσαν να την χαρούν για πολύ, γιατί μια μέρα ξαφνικά χάθηκε.

Και πέρασε ο καιρός... Ύστερα από χρόνια, ενώ πλησίαζαν τα Χριστούγεννα, όλες οι προετοιμασίες είχαν αρχίσει και όλοι δούλευαν με χαρά, όμως, ένα ξωτικό είχε άλλους σκοπούς. Το ξωτικό αυτό το είχε στείλει μια κακιά μάγισσα να κατασκοπεύσει τον Άγιο Βασίλη με σκοπό να τον απαγάγει για να μην μπορέσει να μοιράσει τα δώρα.

Τρεις μέρες πριν τα Χριστούγεννα έγινε αυτό το κακό. Πήγε το ξωτικό μέσα στη νύχτα και έβαλε τον Άγιο Βασίλη μέσα σε ένα μεγάλο σακί, χωρίς η γυναίκα του να καταλάβει τίποτα.

Το επόμενο πρωί η γυναίκα του ξύπνησε και αναρωτιόταν πού είναι ο άντρας της. Το ξωτικό της είπε ότι του έτυχε μια δουλειά μέσα στη νύχτα και έπρεπε να φύγει. Όταν τον ρώτησε πως το ξέρει αυτό της είπε ότι τον είδε την ώρα που έφευγε και του το είπε. Η γυναίκα του έκανε πως το πίστεψε, αλλά ήταν σίγουρη πως της λείει ψέματα.

Πέρασαν μια, δύο ώρες, μέχρι που οι δύο ώρες έγιναν δύο μέρες και το ξωτικό άρχισε πια να μετανιώνει. Είπε τότε το ξωτικό στην Αγιοβασιλίνα τι είχε κάνει και ξεκίνησαν με το έλκηθρο του Άγιου Βασίλη να πάνε στον πύργο της μάγισσας για να τον βρουν. Στον δρόμο, όμως, συνάντησαν έναν χιονάνθρωπο και τον ρώτησαν αν είχαν περάσει από εκεί μια μάγισσα και ο Άγιος Βασίλης. Ο χιονάνθρωπος τους απάντησε πως πέρασαν από εκεί πριν από δύο μέρες. Τον ευχαρίστησαν και πήγαν να φύγουν, αλλά ο χιονάνθρωπος τους σταμάτησε και τους είπε πως ήθελε να έρθει να βοηθήσει κι αυτός. Όταν ανέβηκε και ο χιονάνθρωπος συνεχίσανε τον δρόμο τους για τον πύργο της μάγισσας.

Αφού φτάσανε, ο χιονάνθρωπος έμεινε έξω να κρατάει τσίλιες, γιατί, έτσι κι αλλιώς, δεν μπορούσε να μπει μέσα. Οι άλλοι, όμως, για να μπουν έπρεπε να βάλουν έναν κωδικό. Έξω από την πόρτα έγραφε: «Αυτό που μισώ περισσότερο». «Η χαρά!!!», πετάχτηκε η Αγιοβασιλίνα. «Ναι αλλά ποιος να είναι ο κωδικός;», απαντάει το ξωτικό. «Ε, τότε τα Χριστούγεννα», λέει Αγιοβασιλίνα. «Και πάλι ποιος είναι ο κωδικός;», ρωτάει το ξωτικό. «2512», απαντάει η Αγιοβασιλίνα γεμάτη περηφάνεια.

Μόλις λοιπόν μπήκανε μέσα αρχίσανε να ψάχνουνε τον Άγιο Βασίλη αλλά δεν τον έβρισκαν πουθενά, μέχρι που το ξωτικό βρήκε μια σκάλα που φαινόταν πως πήγαινε πολύ κάτω. Αφού την κατέβηκαν, είδαν τον Άγιο Βασίλη μέσα σε ένα κελί να κοιμάται και του άνοιξαν με τον μοχλό που ήταν δίπλα. Όταν κατάφεραν να τον ξυπνήσουν, πρόσεξαν ότι η ώρα είχε πάει 9 και μισή και άρχισαν να αγχώνονται.

Βγαίνοντας έξω, όμως, βρήκαν την μάγισσα, η οποία δεν τους άφηνε να φύγουν. Τότε η Αγιοβασιλίνα πρόσεξε κάτι που ο Άγιος Βασίλης δεν είχε προσέξει. Η μάγισσα είχε το σημάδι που είχε όλη η οικογένεια του Άγιου Βασίλη. Αμέσως η Αγιοβασιλίνα συνδύασε το σημάδι με την κόρη της που χάθηκε και έτρεξε, την αγκάλιασε και της εξήγησε τι είχε γίνει. Η μάγισσα ήταν η χαμένη κόρη τους, που την είχαν απαγάγει τα ξωτικά!

Τότε αποφασίσανε να πάνε όλοι μαζί στο εργαστήριο του Άγιου Βασίλη. Όταν, λοιπόν, φτάσανε ο Άγιος Βασίλης έτρεξε να πάρει τα δώρα, γιατί η ώρα είχε πάει 11 και μισή. Την ώρα, όμως, που μοίραζε τα δώρα είχε τρομερό άγχος, γιατί σκεφτόταν όλη την ώρα πως ήθελε να γυρίσει πίσω να χαρεί την κόρη του που τόσα χρόνια ήταν μακριά του. Μοίραζε τα δώρα όσο πιο γρήγορα μπορούσε, για να γυρίσει στο εργαστήρι του.

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»

Οι υπόλοιποι περίμεναν πώς και πώς τον Άγιο Βασίλη για να κάτσουν για να γιορτάσουνε όλοι μαζί που βρήκαν την χαμένη τους κόρη. Περίμεναν και περίμεναν μέχρι που ξημέρωσε και είδαν τον Άγιο Βασίλη από το παράθυρο να έρχεται χαρούμενος. Μόλις μπήκε μέσα, άρχισαν να γλεντάνε και να χορεύουν όλοι μαζί, μέχρι που νύχτωσε.

Από τότε κάθε Χριστούγεννα γιορτάζουνε που βρήκαν την χαμένη τους κόρη. Ύστερα από μερικά χρόνια η καλή πλέον μάγισσα έκανε ένα μικρό αγοράκι και το ονόμασε Αγιοβασιλάκι. Και από τότε ζήσαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

ΤΕΛΟΣ

Ίριδα Ολυμπίσιου και Σοφία Σιάμκουρη

ΣΗΜ.: Το παραμύθι αυτό πήρε **διάκριση** στον Πανελλήνιο και Παγκύπριο Διαγωνισμό της ΕΠΟΚ και θα δημοσιευτεί σε βιβλίο – συλλογικό τόμο με άλλα παραμύθια που διακρίθηκαν. Συγχαρητήρια στις συγγραφείς!!!

SCHOOL-ECO-ΜΥΡΜΗΓΚΟΤΡΥΠΑ

ΣΤ'2 τάξη 6^{ου} ΟΛΟΗΜΕΡΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΦΛΩΡΙΝΑΣ «ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ»